Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DECIZIA COMISIEI

din 21 iunie 2007

de stabilire a criteriilor ecologice pentru acordarea de etichete ecologice săpunurilor, șampoanelor și balsamurilor de păr

[notificată cu numărul C(2007) 3127]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/506/CE)

(JO L 186, 18.7.2007, p. 36)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia 2009/888/CE Comisiei din 30 noiembrie 2009	L 318	43	4.12.2009
►**M2**	Decizia 2011/740/UE Comisiei din 14 noiembrie 2011	L 297	64	16.11.2011
►**M3**	Decizia 2013/135/UE Comisiei din 15 martie 2013	L 75	34	19.3.2013

▼B

DECIZIA COMISIEI

din 21 iunie 2007

de stabilire a criteriilor ecologice pentru acordarea de etichete ecologice săpunurilor, șampoanelor și balsamurilor de păr

[notificată cu numărul C(2007) 3127]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/506/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1980/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 privind sistemul comunitar revizuit de acordare a etichetei ecologice ([1]), în special articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf,

după consultarea Comitetului pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene,

întrucât:

(1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1980/2000, eticheta ecologică comunitară poate fi acordată unui produs ale cărui caracteristici îi permit să contribuie în mod semnificativ la îmbunătățirea aspectelor de mediu esențiale.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1980/2000 prevede necesitatea stabilirii, pe grupe de produse, a anumitor criterii specifice de etichetare ecologică, elaborate pe baza criteriilor definite de Comitetul pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene.

(3) Criteriile ecologice, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente sunt valabile timp de trei ani.

(4) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului constituit în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1980/2000,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Grupa de produse „săpunuri, șampoane și balsamuri de păr” include orice substanță sau preparat care se elimină prin clătire, destinat a intra în contact cu epiderma și cu părul, în scopul exclusiv sau principal de a le curăța. Această grupă de produse include, de asemenea, orice substanță sau preparat care se elimină prin clătire, destinat a intra în contact cu părul, în scopul îmbunătățirii stării acestuia (balsamuri de păr).

Grupa de produse include atât produsele de uz personal, cât și cele de uz profesional.

Grupa nu include produsele comercializate în mod specific pentru uz dezinfectant sau antibacterian.

([1]) JO L 237, 21.9.2000, p. 1.

▼B

Articolul 2

(1) Pentru a obține eticheta ecologică comunitară pentru săpunuri, șampoane și balsamuri de păr, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1980/2000, un produs trebuie să aparțină grupei de produse „săpunuri, șampoane și balsamuri de păr” și să corespundă criteriilor ecologice definite în anexa la prezenta decizie.

(2) Prezenta decizie se aplică fără a aduce atingere Directivei 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice ([1]).

Articolul 3

În sens administrativ, numărul de cod atribuit acestei grupe de produse este „30”.

▼M3

Articolul 4

Criteriile ecologice pentru grupul de produse „săpunuri, șampoane și balsamuri de păr”, precum și cerințele de evaluare și de verificare aferente sunt valabile până la 31 decembrie 2013.

▼B

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

([1]) JO L 262, 27.9.1976, p. 169. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/22/CE a Comisiei (JO L 101, 18.4.2007, p. 11).

▼B

ANEXĂ

CADRU

Scopul criteriilor

Aceste criterii vizează, în special, să încurajeze:

— reducerea poluării apei, prin limitarea atât a cantității de substanțe cu caracter potențial nociv, cât și a conținutului toxic total al produsului;

— reducerea deșeurilor, prin diminuarea cantității de ambalaje;

— reducerea sau prevenirea posibilelor riscuri pentru mediu legate de utilizarea substanțelor periculoase.

În plus, aceste criterii sporesc gradul de conștientizare a consumatorilor cu privire la protecția mediului. Criteriile sunt stabilite la niveluri care promovează atribuirea de etichete săpunurilor și șampoanelor care au un impact mai redus asupra mediului decât media produselor comercializate pe piață.

Cerințe de evaluare și de verificare

Cerințele specifice de evaluare și de verificare sunt precizate în anexă pentru fiecare criteriu ecologic.

După caz, pot fi folosite alte metode de testare decât cele indicate pentru fiecare criteriu, în cazul în care echivalența lor este acceptată de organismul competent care evaluează cererea.

În măsura posibilului, testele se efectuează de către laboratoare care îndeplinesc cerințele generale din standardul EN ISO 17025 sau dintr-un standard echivalent.

În cazul în care nu se menționează teste sau testele menționate sunt destinate verificării sau controlului, organismele competente trebuie să ia in considerare, după caz, declarațiile și documentele furnizate de solicitant și/sau verificările independente.

După caz, organismele competente pot să solicite documente suplimentare și să efectueze verificări independente, inclusiv vizite la siturile de producție.

În cazul în care solicitantului i se cere să prezinte declarații, documente, rapoarte de testare sau orice alte elemente care să ateste respectarea criteriilor, se înțelege că aceste documente pot fi furnizate de către solicitant și/sau, după caz, de către furnizorul sau furnizorii acestuia etc.

Atunci când se face referire la ingrediente, acestea cuprind substanțe și preparate.

Prezentul text face trimitere la baza de date a ingredientelor din detergenți (lista DID), care conține o mare parte din ingredientele cel mai adesea utilizate la producerea săpunurilor și a șampoanelor. Partea A din lista DID este folosită pentru obținerea datelor necesare calculării volumului critic de diluare-toxicitate (VCDtox) și pentru evaluarea biodegradabilității surfactanților. Solicitanții pot furniza propriile date numai în cazul în care lista nu conține o valoare pentru respectivul produs, cu excepția parfumurilor (inclusiv a aditivilor biologici) și a vopselelor de păr.

Pentru ingredientele care nu sunt incluse în partea A din lista DID, solicitantul poate, pe propria răspundere, să aplice procedura descrisă în partea B din lista DID.

Solicitantul trebuie să utilizeze ultima versiune disponibilă a listei DID, care va putea fi obținută de la organismul competent care examinează cererea. Lista poate fi consultată și la următoarea adresă de internet: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/product/pg_did_list_en.htm

Pentru ingredientele care nu sunt menționate în lista DID, solicitantul poate să utilizeze metoda descrisă în apendicele II pentru a prezenta documentația necesară prin care să demonstreze degradabilitatea anaerobă.

▼B

În sensul acestor criterii, prin „surfactant” se înțelege orice substanță organică și/sau preparat utilizat la fabricarea detergenților, care are proprietăți tensioactive și conține una sau mai multe grupe hidrofile și una sau mai multe grupe hidrofobe de natură și dimensiuni care îi permit să reducă tensiunea superficială a apei și să formeze monostraturi de întindere sau de absorbție la interfața apă-aer, precum și emulsii și/sau microemulsii și/sau micele și adsorbția la interfețele apă-solid.

Se recomandă organismelor competente ca, la evaluarea cererilor și la monitorizarea respectării criteriilor din prezenta anexă, să ia în considerare punerea în aplicare a sistemelor recunoscute de gestionare a mediului, precum EMAS sau ISO 14001.

(Notă: Punerea în aplicare a acestor sisteme de gestionare nu este obligatorie pentru depunerea unei cereri de acordare a etichetei ecologice sau pentru respectarea criteriilor acesteia).

UNITATE FUNCȚIONALĂ

Unitatea funcțională reprezintă 1 gram de „conținut activ” (CA). CA este definit ca greutatea ingredientelor organice din produs. Acesta trebuie calculat pe baza compoziției complete a produsului. Agenții abrazivi prezenți în agenții de curățare a mâinilor nu sunt luați în considerare la calculul CA.

Evaluare și verificare:

Trebuie furnizate următoarele informații:

— descrierea tehnică a conținutului produsului (compoziție completă), inclusiv a substanțelor poluante cunoscute. În descriere trebuie precizate cantitățile, nr. CAS și denumirile INCI;

— rolul deținut de fiecare ingredient din produs, cu precizarea scopului pentru care respectiva componentă a fost adăugată;

— fișa tehnică de securitate/fișa tehnică a produsului, cu precizarea numelor furnizorilor tuturor ingredientelor.

CRITERII ECOLOGICE

1. **Toxicitatea pentru organismele acvatice**

Volumul critic de diluare-toxicitate (VCDtox) se calculează pentru fiecare ingredient (i) și pentru întregul produs după următoarea ecuație:

VCD (ingredient i) = greutate (i) × FD(i) × 1 000/FT cronic (i)

VCD = Σ VCD (ingredient i)

unde: greutatea (i) reprezintă greutatea ingredientului (exprimată în grame) pe unitate funcțională. FD (i) reprezintă factorul de degradare, iar TF cronic (i) reprezintă factorul de toxicitate a ingredientului (exprimat în miligrame/litru).

Valorile parametrilor FD și FT cronic sunt cele menționate în partea A din lista DID (lista DID-partea A). În cazul în care ingredientul în cauză nu este inclus în partea A din lista DID, solicitantul estimează valorile urmând metoda descrisă în partea B din lista DID. VCD al produsului se calculează ca sumă a VCDtox al fiecărui ingredient.

VCD total al produsului nu trebuie să depășească următoarele valori:

Șampoane, produse de duș și săpunuri lichide: 20 000 l/g CA

Săpunuri solide: 3 500 l/g CA

Balsam de păr: 30 000 l/g CA

▼B

Evaluare și verificare:

Trebuie precizată compoziția exactă a produsului, precum și descrierea chimică exactă a ingredientelor (de exemplu, identificarea conform IUPAC, nr. CAS, denumirea INCI, puritatea, tipul și procentul impurităților, aditivi; pentru amestecuri, cum ar fi, de exemplu, surfactanții: numărul DID, compoziția și gradul de distribuție a produselor omoloage, izomerii și denumirile comerciale).

Pentru fiecare ingredient trebuie furnizată o copie a fișei tehnice de securitate.

Trebuie indicate în detaliu calculul VCD și rezultatul obținut. Pentru toate ingredientele incluse în lista DID trebuie precizat numărul de ingredient corespunzător. În cazul ingredientelor care nu sunt incluse în lista DID, trebuie prezentate rezultatele testelor și metodele de testare utilizate pentru stabilirea ecotoxicității [efectele pe termen lung (datele CSEO) asupra peștilor, a *Daphnia magna* și a algelor], a biodegradabilității și a bioacumulării. Referințele pentru testele în cauză sunt incluse în anexele corespunzătoare la Directiva 67/548/CEE a Consiliului ([1]).

2. **Produse nocive pentru mediu**

Produsul nu trebuie să îndeplinească cerințele de clasificare pentru una din următoarele fraze de risc, în conformitate cu Directiva 67/548/CEE:

N, R50/53: $(W_{R50/53}/25\ \%) \geq 1$

N, R51/53: $[(W_{R50/53}/2{,}5\ \%) + (W_{R51/53}/25\ \%)] \geq 1$

R52/53: $[(W_{R50/53}/0{,}25\ \%) + (W_{R51/53}/2{,}5\ \%) + (W_{R52/53}/25\ \%)] \geq 1$

$W_{R50/53}$ = procentul greutății ingredientelor care pot fi clasificate la codul R50/53.

$W_{R51/53}$ = procentul greutății ingredientelor care pot fi clasificate la codul R51/53.

$W_{R52/53}$ = procentul greutății ingredientelor care pot fi clasificate la codul R52/53.

Agenții abrazivi prezenți în agenții de curățare a mâinilor nu sunt luați în considerare.

Evaluare și verificare:

Trebuie menționate rezultatele testelor privind toxicitatea acvatică și biodegradabilitatea ingredientelor, efectuate în conformitate cu partea 2, „Metode de testare”, din Directiva 67/548/CEE. Rezultatele testelor de toxicitate menționate în lista DID nu pot fi utilizate, deoarece reprezintă valori mediane și nu sunt conforme cu Directiva 67/548/CEE.

În cazul în care valoarea de toxicitate cea mai scăzută este ≤ 10 mg/l, trebuie indicate și rezultatele testelor privind bioacumularea potențială [factorul de bioconcentrare (FBC) sau logKow]. În cazul în care nu este disponibil niciun rezultat, ingredientele vor fi clasificate la codul R 50/53, cu excepția următoarelor produse:

Parfumuri și vopsele de păr: R 51/53.

Aditivi biologici, precum extractele de plante și alte ingrediente izolate din plante sau animale, care nu au fost sau au fost într-o mică măsură modificate chimic: R 51/53.

Orice ingredient (substanță sau preparat) a cărui concentrație depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final este luat în considerare, fie că este utilizat ca atare în compoziția produsului, fie că este utilizat ca o componentă a unui preparat. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărui ingredient din orice preparat utilizat în compoziția produsului, care depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final.

([1]) JO 196, 16.8.1967, p. 1.

▼B

3. **Biodegradabilitatea aerobă**

(a) *Biodegradabilitatea aerobă a surfactanților*

Fiecare surfactant care intră în compoziția produsului trebuie să poată fi rapid biodegradabil.

Evaluare și verificare:

Compoziția exactă a produsului, precum și descrierea rolului fiecărui ingredient, trebuie comunicate organismului competent.

Partea A din lista DID indică dacă un anumit surfactant este biodegradabil aerob sau nu (cei care au marcat un „R” în coloana biodegradabilității aerobe sunt rapid biodegradabili). În cazul surfactanților neincluși în partea A din lista DID, trebuie puse la dispoziție informații relevante din literatura de specialitate sau din alte surse, sau rezultate ale testărilor corespunzătoare, care arată că aceștia sunt biodegradabili aerob. Testele privind biodegradabilitatea rapidă sunt cele menționate de Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

Surfactanții sunt considerați rapid biodegradabili în cazul în care nivelul de biodegradabilitate (mineralizare) măsurat conform unuia din următoarele cinci teste este de cel puțin 60 % în termen de douăzeci și opt de zile: testul headspace CO_2 (OCDE 310); degajarea dioxidului de carbon (CO_2) – testul Sturm modificat (OCDE 301B; Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-C); testul cu sticlă închisă (OCDE 301D; Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-E); respirometrie manometrică (OCDE 301F; Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-D) sau testul MITI (I) (OCDE 301C; Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-D) sau testele ISO echivalente. În funcție de caracteristicile fizice ale surfactantului, se poate utiliza una dintre următoarele metode pentru a se confirma biodegradabilitatea rapidă, în cazul în care nivelul de biodegradabilitate este de cel puțin 70 % în termen de douăzeci și opt de zile: dispariția carbonului organic dizolvat (COD) (OCDE 301A; Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-A) sau Metoda OCDE de screening modificată – dispariția COD (OCDE 301E, Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-B) sau testele ISO echivalente. Pertinența metodelor de testare bazate pe calcularea carbonului organic dizolvat trebuie să fie justificată corespunzător, conform dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 648/2004.

Trebuie luate în considerare toate ingredientele (substanțe sau preparate) care reprezintă mai mult de 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărui ingredient din orice preparat utilizat în formula produsului, care depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final.

(b) *Biodegradabilitatea aerobă a agenților netensioactivi ($aNBDO_{non\text{-}surf}$)*

Conținutul ingredientelor care nu sunt rapid biodegradabile (sau cărora nu li s-a aplicat testul privind biodegradabilitatea aerobă) nu trebuie să depășească următoarele valori:

Șampoane, produse de duș și săpunuri lichide: 30 mg/g CA

Săpunuri solide: 15 mg/g CA

Balsam de păr: 50 mg/g CA

Agenții abrazivi prezenți în agenții de curățare a mâinilor nu sunt luați în considerare.

Trebuie luate în considerare toate ingredientele (substanțe sau preparate) care reprezintă mai mult de 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărui ingredient din orice preparat utilizat în formula produsului, care depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final.

([1]) JO L 104, 8.4.2004, p. 1.

▼B

Evaluare și verificare:

Identic cu cerințele enunțate la punctul 3 (a).

4. **Biodegradabilitate anaerobă (annbdo$_{tox}$)**

Conținutul ingredientelor care nu sunt degradabile anaerob (sau cărora nu li s-a aplicat testul privind biodegradabilitatea anaerobă) și a căror valoare de toxicitate acută minimă LC_{50} sau EC_{50} < 100 mg/l (identică cu pragul de clasificare stabilit pentru R52 de Directiva 67/548/CEE) nu trebuie să depășească următoarele valori:

Șampoane, produse de duș și săpunuri lichide: 25 mg/g CA

Săpunuri solide: 15 mg/g CA

Balsam de păr: 50 mg/g CA

Agenții abrazivi prezenți în agenții de curățare a mâinilor nu sunt luați în considerare.

Evaluare și verificare:

Partea A din lista DID precizează dacă un anumit ingredient este biodegradabil anaerob sau nu (surfactanții în dreptul cărora este marcat un „Y” în coloana biodegradabilității anaerobe sunt biodegradabili în condiții anaerobe). În cazul ingredientelor care nu sunt incluse în partea A din lista DID sau care sunt incluse în listă, dar în dreptul cărora este marcat un „0”, trebuie puse la dispoziție informații relevante din literatura de specialitate sau din alte surse, sau rezultate ale testărilor corespunzătoare, care arată că acestea sunt biodegradabile anaerob. Testele de referință privind biodegradabilitatea anaerobă sunt OCDE 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988) sau o metodă de testare echivalentă, cu o cerință de degradabilitate anaerobă finală de cel puțin 60 %. Se pot utiliza, de asemenea, metode de testare care simulează condițiile dintr-un mediu anaerob relevant pentru a demonstra că s-a atins o degradabilitate finală anaerobă de 60 % (a se vedea apendicele II).

În cazul coexistenței mai multor rezultate de toxicitate, se va folosi valoarea validată cea mai redusă. Valorile de toxicitate incluse pe lista DID sunt valori mediane care nu pot fi utilizate în acest scop.

Trebuie luate în considerare toate ingredientele (substanțe sau preparate) care reprezintă mai mult de 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărui ingredient din orice preparat utilizat în formula produsului, care depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final.

5. **Parfumuri**

Orice ingredient adăugat produsului ca aromă trebuie să fi fost produs, manipulat și aplicat în conformitate cu codul de bună practică al Asociației internaționale pentru materii prime de parfumerie (IFRA).

Evaluare și verificare:

Producătorul parfumului trebuie să pună la dispoziția organismului competent o declarație de conformitate cu acest criteriu.

6. **Vopsele de păr sau agenți coloranți**

Vopselele de păr organice sau agenții coloranți nu trebuie să fie potențial bioacumulabili. În cazul agenților coloranți a căror utilizare în cadrul produselor alimentare este autorizată, nu este necesară prezentarea documentelor privind potențialul de bioacumulare. În acest sens, un agent colorant sau o vopsea de păr este considerată ca fiind bioacumulabilă în cazul în care FBC stabilit pe cale experimentală este > 100. În absența unui rezultat al testului privind FBC (factorul de bioconcentrare), bioacumularea poate fi stabilită prin logPow (coeficient de partiție octanol/apă). În cazul în care logPow este > 3, agentul colorant sau vopseaua de păr este considerată ca potențial bioacumulabilă.

▼B

Evaluare și verificare:

Producătorul trebuie să prezinte un raport de testare sau rezultate publicate ale testelor efectuate, însoțite de referința privind publicarea. În cazul în care a fost aprobată utilizarea în cadrul produselor alimentare a vopselei de păr sau a agentului colorant, producătorul acestora trebuie să prezinte o declarație care să precizeze acest lucru.

7. **Biocide**

(a) Produsul poate conține biocide numai în scopul conservării produsului și doar în doza corespunzătoare acestui scop. Acest lucru nu se referă la surfactanții care pot avea, de asemenea, proprietăți biocide.

Evaluare și verificare:

Se prezintă copii ale fișelor tehnice de securitate pentru orice conservant adăugat, precum și informații privind concentrația exactă a acestuia în produs. Producătorul sau furnizorul conservanților prezintă informații cu privire la doza necesară conservării produsului.

(b) Biocidele, fie ca parte a compoziției produsului, fie ca parte a oricărui preparat inclus în aceasta, care sunt utilizate pentru conservarea produsului și care îndeplinesc criteriile de clasificare în cadrul frazelor de risc R50-53 sau R51-53, în conformitate cu Directiva 67/548/CEE sau cu Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), pot fi utilizate numai în cazul în care nu sunt potențial bioacumulabile. În acest sens, un biocid este considerat ca fiind potențial bioacumulabil în cazul în care factorul de bioconcentrare (FBC) este > 100 sau, în absența unui rezultat al testului privind FBC, în cazul în care logPow (coeficient de partiție octanol/apă) este > 3.

Evaluare și verificare:

Trebuie furnizate rezultatele testelor privind toxicitatea acvatică. În cazul în care valoarea de toxicitate cea mai scăzută este ≤ 10 mg/l, trebuie indicat rezultatul unui test privind biodegradabilitatea rapidă. În cazul în care biocidul nu este rapid biodegradabil, trebuie furnizate rezultatele testelor privind potențialul de bioacumulare. Procedurile de testare sunt cele menționate în Directiva 67/548/CEE.

(c) Conservanții nu trebuie să elibereze substanțe clasificate conform criteriului 8 (a).

Evaluare și verificare:

Declarație completată și semnată de producătorul biocidului.

8. **Ingrediente dăunătoare pentru mediu**

Cerințele de mai jos se referă la toate ingredientele (substanțe sau preparate) care depășesc 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final. Acest lucru se aplică, de asemenea, fiecărui ingredient din orice preparat utilizat în formula produsului, care depășește 0,010 % ca pondere din greutatea produsului final.

(a) *Ingrediente clasificate*

Nicio substanță componentă nu trebuie să fie clasificată drept cancerigenă (Carc), mutagenă (Mut) sau toxică pentru reproducere (Rep), inclusiv conform regulilor de autoclasificare în clasa III.

Evaluare și verificare:

Se prezintă copii ale fișelor tehnice de securitate pentru fiecare ingredient (substanță sau preparat). Solicitantul prezintă o declarație semnată de producătorul ingredientelor, care să ateste conformitatea cu acest criteriu.

([1]) JO L 200, 30.7.1999, p. 1.

▼B

(b) *Ingrediente excluse*

Următoarele ingrediente nu pot intra în compoziția produsului, nici ca atare, nici ca parte a oricărui preparat inclus în compoziție:

— alchil fenol etoxilați (APEO) și alți derivați de alchil fenol

— NTA (nitrilotriacetat)

— Acid boric, borați și perborați

— Nitromosc și mosc policiclic.

Evaluare și verificare:

Trebuie prezentată o declarație completată și semnată de producătorul biocidului.

(c) *Ingrediente limitate*

Adaosul de acid etilen-diamino-tetra-acetic (EDTA) și de săruri ale acestuia, precum și de fosfonați care nu sunt rapid biodegradabili este autorizat numai la săpunurile solide și până la concentrație maximă 0,6 mg/g CA.

Evaluare și verificare:

Trebuie prezentată o declarație completată și semnată de producătorul biocidului.

9. **Ambalare**

(a) Raportul greutate/conținut (WCR) trebuie să fie mai mic de 0,3 g de ambalaj pe gram de produs și se calculează în felul următor:

$$WCR = \sum((W_i + N_i)/(D_i \times r))$$

unde:

W_i = greutatea (în grame) a componentei de ambalaj i (aceasta se aplică atât ambalajului primar, cât și celui secundar), inclusiv eventualele etichete.

N_i = greutatea (în grame) a componentei de ambalaj care provine mai degrabă din materiale noi decât din surse reciclate (aceasta se aplică atât ambalajului primar, cât și celui secundar). În cazul în care componenta de ambalaj nu conține materiale reciclate, atunci $N_i = W_i$.

D_i = greutatea în grame a produsului din componenta de ambalaj.

r = numărul de reutilizări, respectiv de câte ori componenta de ambalaj i este utilizată în același scop, în cadrul unui sistem de retur sau de reutilizare (r = 1, din oficiu, în cazul în care ambalajul nu este reutilizat).

În cazul reutilizării ambalajului, r este stabilit la 20 pentru materiale plastice și la 10 pentru cartoane ondulate, cu excepția cazului în care solicitantul poate justifica un număr mai mare.

Evaluare și verificare:

Prezentarea calculului WCR.

(b) *Etichetarea ambalajului*

Pentru a permite identificarea diferitelor părți ale ambalajului în vederea reciclării, elementele din plastic ale ambalajului primar trebuie marcate conform normei DIN 6120, partea 2 sau echivalent. Această cerință nu se aplică capacelor și pompelor.

Evaluare și verificare:

Declarație completată și semnată.

Mostră de ambalaj primar.

▼B

(c) *Dozare*

Ambalajul trebuie conceput în așa fel încât să faciliteze o dozare corectă; deschiderea sa nu trebuie, așadar, să fie prea largă.

Evaluare și verificare:

Descrierea dispozitivului de dozare.

(d) Ambalajul nu trebuie să conțină aditivi pe bază de cadmiu, de mercur sau de compuși ai acestor elemente, nici aditivi care nu corespund criteriului 8.

Evaluare și verificare:

Declarația producătorului de ambalaj.

10. **Utilizabilitatea**

Utilizabilitatea produsului trebuie demonstrată prin efectuarea fie a unuia sau a mai multor teste de laborator, fie a unui test în rândul consumatorilor.

Testul trebuie să fie conform orientărilor privind testarea eficienței produsului, enunțate în apendicele I.

Evaluare și verificare:

Raportul unui test de laborator sau al unui test efectuat în rândul consumatorilor, care să ateste corecta funcționare a produsului.

11. **Informații care apar pe eticheta ecologică**

În conformitate cu anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1980/2000, următorul text figurează în căsuța 2 a etichetei ecologice:

„* Efecte minime asupra ecosistemelor acvatice

* corespunde cerințelor stricte în materie de biodegradabilitate

* reduce deșeurile produse din ambalaje”

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o mostră a ambalajului produsului, pe care figurează eticheta, însoțită de o declarație de conformitate cu acest criteriu.

▼B

Apendicele I

Orientări privind testarea funcționării

Funcționarea corectă a produsului trebuie demonstrată prin efectuarea fie a unui test de laborator, fie a unui test în rândul consumatorilor. În cazul variantei efectuării unui test de laborator, se acceptă testul efectuat de producător. Cu toate acestea, solicitantul trebuie să demonstreze că testul permite evaluarea funcționării produsului.

În cazul în care se recurge la efectuarea unui test în rândul consumatorilor, trebuie respectate următoarele orientări:

Testul trebuie realizat pe un grup de consumatori de cel puțin 10 oameni. Consumatorilor trebuie să li se adreseze întrebări privind eficiența produsului, în comparație cu cea a unui produs de marcă de pe piață. Întrebările adresate consumatorilor trebuie să facă referire cel puțin la următoarele aspecte:

1. Cum apreciați performanța produsului în comparație cu cea a produsului de marcă de pe piață?
2. Cum apreciați ușurința de aplicare a dozei dorite din produs, în comparație cu produsul de marcă de pe piață?
3. Cum apreciați ușurința de aplicare a produsului pe păr și/sau pe piele, în comparație cu produsul de marcă de pe piață?

Cel puțin 80 % din consumatorii respondenți trebuie să manifeste un grad de satisfacție cel puțin egal cu cel determinat de utilizarea produsului de marcă de pe piață.

▼B

Apendicele II

Demonstrarea biodegradabilității anaerobe

Metoda descrisă în continuare poate fi utilizată pentru a prezenta documentele necesare privind biodegradabilitatea anaerobă a ingredientelor neincluse în lista DID.

Se aplică o extrapolare rezonabilă. Se utilizează rezultatele testelor obținute cu o materie primă pentru a extrapola biodegradabilitatea finală a surfactanților înrudiți structural. În cazul în care se confirmă biodegradabilitatea anaerobă pentru un surfactant (sau un grup de produse omoloage) în conformitate cu lista DID, se poate presupune că un tip de surfactant similar este, de asemenea, biodegradabil anaerob [de exemplu, gruparea etoxi sulfat C 12-15 A 1-3 (DID nr. 8) este biodegradabilă în condiții anaerobe, astfel încât se poate presupune o biodegradabilitate analogă pentru gruparea etoxi sulfat C 12-15 A 6]. În cazul în care se confirmă biodegradabilitatea anaerobă a unui surfactant printr-o metodă de testare corespunzătoare, se poate presupune că un tip de surfactant similar este, de asemenea, biodegradabil anaerob (de exemplu, datele provenite din literatura de specialitate care confirmă biodegradabilitatea anaerobă a surfactanților din grupa sărurilor de amoniu cu radicali alchili și esteri pot demonstra biodegradabilitatea anaerobă a altor săruri cuaternare de amoniu care conțin legături esteri în lanțul/lanțurile de alchili).

Se efectuează un test de selecție privind biodegradabilitatea anaerobă. În cazul în care este necesară efectuarea unor noi teste, se efectuează un test de selecție prin metodele OCDE 311, ISO 11734, ECETOC nr. 28 (iunie 1988) sau printr-o metodă echivalentă.

Se efectuează un test privind degradabilitatea la dozare redusă. În cazul în care este necesară efectuarea unor noi teste, iar testul de selecție prezintă probleme experimentale (de exemplu, inhibarea datorată toxicității substanței testate), se repetă testul folosindu-se o doză redusă de surfactant și se monitorizează degradarea prin măsurări ale carbonului C14 sau prin analize chimice. Testele la dozare redusă se pot realiza prin metoda OCDE 308 (24 aprilie 2002) sau printr-o metodă echivalentă, cu condiția respectării unor condiții anaerobe stricte. Testul și interpretarea rezultatelor acestuia trebuie efectuate de către un expert independent.